

Nattens drømmer og sjamanisme er et stort tema, så stort at det nesten er umulig å snakke om det uten å forminske det. Alle mennesker drømmer og mange lurere på meningen i det de har opplevd på veien fra søvnens dyp til oppvåkningen.

Opp gjennom historien og til i dag har drømmetolkning vært en kjent og noen ganger betydningsfull beskjeftigelse. I dag finnes det to motsatte synspunkter i forhold til drømmer og deres opprinnelse og betydning.

I den ene tradisjonen kan en drøm bli sett på som en beskjed med gudommelig opprinnelse. Den andre tradisjonen kan mene at drømmene kommer fra ditt eget underbevisste og sier noe om det fortrenkte psykiske materialet i livet ditt.

Det er lett for oss i vest å **stirre oss forblindet** på Freud og Jung, som åpnet drømmene og symbolverdene og slo an tonene for oss i denne kulturkretsen. Men om vi stirre oss blinde på deres arbeid glemmer vi egne folkelige tradisjoner, de sjamantradisjonene som levde samtidig med Jung og som Jung overså og ikke minst tradisjonene i Østen, og i de gamle kulturene fra Egypt, Hellas og Roma, grunnmuren som Vestens kultur bygger på.

Men det var Freud som introduserte det underbevisste, med vekt på at det var et sted der skrot og skrap hopet seg opp.

Mange alternative behandlere støtter seg på Jung i sin symbolforståelse. Han står for et mer holistisk menneskesyn enn Freud og gjennom sine religiøse og mytologiske interesser introduserte han mange i det navlebeskuende Vest for litt av Østens åndelige og mytologiske arv. Slik var han en brobygger mellom øst og vest, men også mellom venstre og høyre hjernehalvdel.

I mange store kulturer ble drøm og drømmetolkning tillagt sentral betydning. Mitt anliggende her er ikke å dokumentere slike historiske forhold. Det er nok å minne om **Senoi-folkets** drømmepraksis, noe som jeg tidligere har omtalt, samt at Tibet fortsatt har sitt eget **statsorake**

I, en sjaman som støtter Dalai Lama og det tibetanske folket gjennom sitt arbeid.

Når man vil forstå drømmer som en prosess i sinnet, kan det hjelpe å se på det slik at man har

som to jeg. Det ene jeget er hverdagsjeget. Det andre er drømmejeget. Begge jeg kan utvikles og styrkes, og det er både ønskelig og nødvendig å ha en god jeg-følelse og forståelse.

Begge våre jeg handler og lager historie og sammenhenger i våre liv, og kjent for alle er at drømmejeget historier i blant kan være langt mer gåtefull og mysteriøse og fantasierike enn de fleste av hverdagsjegets historier.

Grunnene er klare. Hverdagsjeget handler og lever i våken tilstand, i dagklare sammenhenger.

Jeg minner om at det finnes mennesker og åndelige tradisjoner som hevder at hverdagsbevisstheten er en søvngjengertilstand, og at "oppvåknete" mennesker ser på hverdagsjeget som en uvitende trancetilstand.

Drømmejeget handler ut fra sovende tilstand. Det man opplever kan være både uforståelig og ukjent kjent, i det hele nokså "out of context", selv om det foregår i eget sinn og hode.

En drøm kan også kjennes gåtefullt lokkende, i blant skremmende, og kan få ens dagsjeg til å tenke at drømmejeget er inspirert av eller knyttet sammen med høyere bevissthetstilstander, noe fra et annet plan.

Spørsmålet mitt er hvordan og i hvilken sammenheng skal drømmer og drømmejeget forstås.. Det er i denne sammenhengen at sjamanenes forståelse og drømmetolkning kan ha noe å bidra med. Mer om dette seinere.

Drømmejeget utfolder seg i en tilstand som er frakoblet kroppen, med andre muligheter, andre lover og regler enn det hverdagsjeget må forholde seg til.

Man kan fly fritt om i lufta man kan bevege seg fra kontinent til kontinent, også til **utenomjordiske, overjordiske og underjordiske møtesteder.**

Men samtidig er det sikkert og visst at drømmejeget også kan møte de samme psykologiske utfordringene som man har i det daglige livet. Men kan være en gjenganger i de samme tankemønstrene og være dominert av de samme hendelsene eller traumene.

Drømmetilstanden er en egen bevissthet, i en åpen og frittflytende glipe mellom søvn og våken tilstand. Jo mer "opplyst" og fri man er i dagliglivet, jo mer lysende og befridde er drømmeerfaringene og det gjør supersinnets natur er mer tilgjengelig.

Har man mange tunge personlige erfaringer, bærer man på det vi kan kalle mørk og nedsunken energi, er drømmejegets historier mer knyttet hverdagsjegets og kroppens erfaringer og opplevelser.

Jeg tror drømmer og drømmeerfaringer er en **høyrehjerneaktivitet**, tolkning hovedsaklig en **venstrehjernevirksomhet**.

Som kjent lever vi i dag i en kultur dominert av venstrehjernens logikk og kritikk, høyrehjernens bidrag blir ofte overkjørt og underkjent som en kunnskapsvei.

Forskjellen mellom drømmer og sjamanerfaringer i i hovedsak dette, at sjamanreisene i mytologislandet foregår med våken bevissthet som utgangspunkt og følgesvenn.

Jeg har alt skrevet en epistel om hvordan **Senoifolket** ser på drømmer og drømmejegets muligheter. Tradisjonene fra den stammen i Indonesia er trukket fram som et eksempel på en kultur som bruker drømmer til å **forandre menneskenes selvilde innenfra**

, og også bilde av andre mennesker. Det er vel verd å merke seg at denne kulturen er kjent for å være fri for kriminalitet. Oppdratt som vi er av kriminalitet som forseelse og underholdning er det nesten umulig for en vestlig person virkelig å tro på eller bare tenke seg at en slik kultur finnes.

Det finnes forskning som har avdekket kroppslige og fysiologiske utløsende årsaker til drøm. Såkalt REM-søvn er ytre, observerbare forholdk nytt til drømmesekvenser. Ut over det knyttes drøm nå til utskillelse av adrenalin og endorfiner i innsovning-og oppvåkingsperiodene, og mer

interessant, utskillelsen av DMT, det åndelige molekylet.

I en slik sammenheng ser man på drøm som noe likt en **psykedelisk trip**.

I tillegg kommer forskningen på hvilken rolle **pinealkjertelen** spiller i disse bevissthetsforandringene mellom våken tilstand og søvn.

Hva kan så sjamaner mene om drømmenes betydning? Hvilken verdi skal man gi sine enkeltdrømmer, og hvordan tolke drømmesymbolene som erfares?

Drømmetolkning er spennende, det er som en oppdagelsesvei, der det er lett å gå seg bort. Det er fnoe passivt bare å vente på drømmer, så analysere dem. Virkelig nyttig blir drømmene når man kan handle fritt i drømmetilstanden og styre dem.

Jeg er en av dem som ikke tror at symboltolkningen som sådan er den viktigste virksomheten knyttet til drøm som en utviklingsmulighet for mennesket, selv om dette kan ha sin (underholdnings)verdi.

Jeg tror det viktigste er å betrakte drømmene som en form for friksjon på veien mot erfaringen av eget supersinn.

Drømmejeget overtar for hverdagsdagsjeget idet sjelen går ut av kroppen. Drømmejeget er viktig for at enkeltpersonen skal kunne knytte drømmen til seg selv. Drømmejeget er det samme som sjamens frisjel, dem man reiser med inn i mytelandet.

Vi frir oss fra vårt hverdagssinn gjennom drømmejeget, og vi befri oss fra drømmejeget når vi når inn i vårt supersinn.

Supersinnet er der vi ferdes under søvnen, en egofri og kroppsløs tilstand som transcenderer personlighet, tid og rom. Det er der all kunnskap finnes.

Supersinnet fungerer som et klart speil, det fanger opp hendelser et sted og kan reflektere dem inn i en person et annet sted. Det som skjer et sted på jorden registreres der, og kan hentes ned av andre. Er man åpen nok, kan sanne drømmer oppstå på denne måten og nå dagsbevisstheten.

I forhold til supersinnet kan man si at hverdagsbevisstheten er som å "sove" selv om man er vanlig våken og oppegående.

Sjamanreisen eller sjelereisen oppstår i det frisjelen transporteres gjennom mytelandet. Drømmer oppstår når drømmejeget går på den veien som kalles søvnen inn i supersinnet. Drømmer oppstår også på veien ut av supersinnet og inn i hverdagsbevisstheten og kroppen igjen.

Grunnen til at man ikke husker drømmene man har under innsovningen er at supersinnet sletter ut alle minnene om hverdagspersonligheten og de friksjonene som oppstår på veien dit. Der er altså lettere å huske drømmene fra den fasen da man er på vei tilbake til kroppen og dagsbevisstheten.

Frisjelen/drømmejeget oppstår i auraen/mytelandet, når overgangen skjer fra dagsbevissthet til supersinn og tilbake igjen. Der er i det feltet at frisjelen/drømmejeget støter på personligheten og alle identitetens mønstre, forsvar og misforståelser. Der oppstår kollisjoner og friksjon som drømmejeget må takle. Det resulterer i drømmer.

Er man full av tung energi, kan de psykologiske erfaringene gjenoppleves gang på gang i drømmene, og helt inntil bearbeidelsen og forløsningen kan finne sted. De fleste har opplevd at drømmer skubber dagsrester unna, drømmer kompenserer smertefulle livserfaringer og at drømmene er sinnet mekanisme for å skape likevekt og ekvilibrium.

Målet er at alt som bedøver sinnet skal vekkes og vekk, nedsunken energi løftes og befries så

helheten, den holistiske tilstanden, den tilstanden der ikke noe mangler og ikke noe er avspaltet, skal erfares.

Det er et faktum at de fleste mennesker ikke ser andre som de virkelig er. De ser alt og alle omkring seg som de selv er.

Den ønskede tilstanden er å ha tilgang til sitt åpne, våkne supersinn, både når man er våken og når man sover. Jeg ser på både drømmer og sjamanreiser som muligheter som åpner for dette.

Mvh ailo gaup

